

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2TdoV/15/2025
Identifikačné číslo spisu:	9522100255
Dátum vydania rozhodnutia:	25.03.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Štift
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:9522100255.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štifta a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD., JUDr. Juraja Klimenta, JUDr. Emila Klemaniča a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci obvineného B. R. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 25. marca 2026 dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajcu Mgr. Henricha Schindlera proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. októbra 2023, sp. zn. 3To/9/2022, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolanie obvineného B. R. sa odmieta.

Odôvodnenie

I. Konanie pred podaním dovolania

Špecializovaný trestný súd (ďalej „prvostupňový súd“) v senáte rozsudkom z 8. septembra 2022, sp. zn. 2T/2/2022, v spoločnom konaní s ďalšími obvinenými osobami uznal obvineného B. R. za vinného zo spáchania v bode 1/ zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona („Tr. zák.“) a v bode 3/ obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe. Za to bol tomuto obvinenému prvostupňovým súdom uložený podľa § 172 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 2 písm. e), ods. 3 písm. b) Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere štrnásť rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia, podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. trest prepadnutia majetku a podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad na tri roky s tým, že podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. boli ohľadom obvineného vo výrokoch o treste zrušené rozsudky Okresného súdu Banská Bystrica z 23. novembra 2018, sp. zn. 3T/19/2018 a Okresného súdu Zvolen z 26. novembra 2015, sp. zn. 5T/157/2015, ako aj všetky ďalšie obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti uvedenému rozsudku prvostupňového súdu podali odvolania spoluobvinení V. H. a J. H. a ohľadom spoluobvineného V. H. aj prokurátor, na podklade ktorých Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 25. októbra 2023, sp. zn. 3To/9/2022, podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku („Tr. por.“) s použitím § 324 Tr. por. (zásada beneficium cohaesionis) zrušil rozsudok prvostupňového súdu vo vzťahu k obvinenému V. H. v celom rozsahu a vo vzťahu k obvineným J. H., J. F., B. R., H. H. a H. H. vo výroku o treste prepadnutia majetku. Zároveň podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného V. H. uznal za vinného zo spáchania v bode 1/ zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a v bode 2/ obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe s uložením tam uvedeného trestu a ochranného opatrenia.

II. Dovolanie a vyjadrenia k nemu

Proti uvedenému rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu podal dovolanie obvinený B. R. prostredníctvom obhajcu Mgr. Henricha Schindlera podaním zo 4. septembra 2025, v ktorom navrhol, aby dovolací súd vyslovil rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom prvostupňového súdu a vec prikázal prvostupňovému súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie. Dovolateľ uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., pričom s odkazom na zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2024, sp. zn. Tpj 131/2024, z ktorého vyplýva, že pokiaľ je návrh na povolenie obnovy konania dôvodný len vo vzťahu k niektorému z uložených trestov, súd zruší vždy celý výrok o treste, považuje napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v časti zrušenia výroku o treste prepadnutia majetku vo vzťahu k dovolateľovi za nesprávny a nezákonný, pretože nebol zrušený celý výrok o treste. Ďalej s poukazom na zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. júna 2019, sp. zn. Tpj 26/2019, z ktorého vyplýva v rámci poučenia podľa § 257 ods. 1 Tr. por. povinnosť súdu overiť, či bol obvinený už v priebehu konania poučený aj o takej úprave trestnej sadzby, ktorá môže byť v jeho neprospech aplikovaná podľa všeobecných ustanovení Trestného zákona, namietal, že prvostupňový súd túto povinnosť nesplnil a obvinený nebol pred vyhlásením o vine a v priebehu pojednávania poučený o tom, že mu môže byť uložený súhrnný trest a že tento trest so sebou prináša zrušenie skorších právoplatných rozhodnutí a kumuláciu právnych následkov vo výrazne prísnejšej podobe. Ak by bol o tejto možnosti poučený, mohol sa rozhodnúť svoje vyhlásenie o vine neurobiť, resp. zvoliť inú obhajobu a takto bol uvedený do omylu ohľadne reálnych dôsledkov trestného stíhania.

Dovolací súd vzhľadom na spôsob svojho rozhodnutia nepovažuje za potrebné podané dovolanie ďalej bližšie rozvážať a odkazuje na jeho obsah v spise.

III. Konanie na dovolacom súde

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 13. októbra 2025 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 2 TdoV pod hore uvedenou spisovou značkou, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2025 v znení účinnom v čase nápadu vecí rozhoduje v zložení JUDr. Patrik Príbelský, PhD., JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Jana Kostolanská, JUDr. Peter Štíft a JUDr. Petr Kaňa, pričom náhradní členovia senátu JUDr. Emil Klemanič a JUDr. Beáta Javorková nahradili podľa čl. XVI ods. 6 uvedeného rozvrhu práce zo zákona vylúčených členov senátu JUDr. Janu Kostolanskú a JUDr. Petra Kaňu, ktorí rozhodovali napadnutým rozsudkom tunajšieho súdu, sp. zn. 3To/9/2022.

Podľa § 382 písm. d) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 ani po postupe podľa § 379 ods. 1.

Podľa § 372 ods. 1 Tr. por. oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací zistil, že dovolanie podal obvinený v zákonnej lehote a na určenom mieste (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.) a s potrebnými obsahovými náležitosťami (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), ale bez splnenia zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 372 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého môže obvinený ako oprávnená osoba podať dovolanie len vtedy, ak využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený teda nesplnil podmienku na podanie dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., pričom ide o takú podmienku dovolania, ktorej nedostatok nie je možné odstrániť ani postupom podľa § 379 ods. 1 Tr. por. (nejde o odstrániteľnú chybu, ktorej nedostatok by mohol dovolateľ na základe výzvy dovolacieho súdu odstrániť). Také zistenie vylučuje vecný prieskum napadnutého rozhodnutia ako takého (dovolateľom uvádzaných pochybení) a je dôvodom odmietnutia dovolania z formálnych dôvodov podľa § 382 písm. d) Tr. por.

V prejednávanej veci obvinený B. R. ani prokurátor ohľadom tohto obvineného nepodali odvolanie proti rozsudku prvostupňového súdu (odvolanie podali spoluobvinení a prokurátor ohľadom iného spoluobvineného). Rozsudkom odvolacieho súdu došlo síce k zrušeniu jedného z uložených druhov trestov ohľadom obvineného B. R., ale na podklade odvolania iného spoluobvineného a išlo o rozhodnutie v jeho prospech v tom, že bol zrušený výrok o uložení trestu prepadnutia majetku obvinenému B. R. s použitím ustanovenia § 324 Tr. por. (beneficium cohaesionis, dobrodenie v prospech), podľa ktorého ak je dôvod, na základe ktorého rozhodol odvolací súd v prospech niektorého obvineného, na prospech aj ďalšiemu spoluobvinenému alebo zúčastnenej osobe, ktorá nepodala odvolanie, rozhodne odvolací súd vždy v ich prospech.

Dovolací súd uvádza, že aplikácia zásady beneficium cohaesionis odvolacím súdom má výlučne materiálny účinok, ktorý svojim uplatnením nenahrádza podmienku uvedenú v § 372 ods. 1 Tr. por., a teda uplatnenie tejto zásady odvolacím súdom, ktoré je možné iba v prospech obvineného, nenahrádza z pohľadu dovolacieho konania zákonnú podmienku podanie riadneho opravného prostriedku obvineným.

Už len pre úplnosť dovolací súd uvádza, že v prípade namietania nedostatočného poučenia ohľadom vyhlásenia obvineného, že je vinný podľa § 257 ods. 1 Tr. por., môže podľa ustálenej súdnej praxe podať dovolanie iba minister spravodlivosti, nie však obvinený (S 14/2015), čo by zakladalo dôvod odmietnutia dovolania aj podľa § 382 písm. b) Tr. por., pričom dovolací súd odmietol dovolanie podľa vyššie uvedeného ustanovenia § 382 písm. d) Tr. por., ktoré sa vzťahuje na podané dovolanie ako celok.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.